

LLEGIM TEATRE

Temporada 2020-2021

LES CARTES VUITS I NOUS...

Víctor CATALÀ

Dissabte 7 de novembre a les 10:30 h

BIOGRAFIA

Víctor CATALÀ / Caterina ALBERT PARADÍS
(L'Escala, 1869-1966)

Dramaturga, poeta, narradora, prosista i pintora. Filla de terratinents, el pare és advocat professional i serà alcalde de l'Escala i diputat provincial. Creix entre el poble natal i Barcelona. Formació autodidacta, amb la mare i l'àvia. Poliglota. La primera vocació és la pintura, que encara avui desconeixem.

Exposa un oli el 1896 a l'Exposició de Belles Arts i Indústries Artístiques de Barcelona. L'any següent comença a publicar, poemes d'amor L'Almanach de la Esquella de la Torratxa (1897-1900), ja amb pseudònim masculí. I un any després, el 1898, presenta als Jocs Florals d'Olot el poema *Lo llibre nou* i el monòleg *La infanticida*.

Guanya els Jocs, però el terrabastall que causa el monòleg és immens. Decideix a partir de llavors signar Víctor Català, nom que farà servir sempre.

Dramaturga prolífica, complexa, agosarada, coneix bé el clima teatral europeu en què s'inscriu. De criteri lingüístic treballat i propi, s'oposa a les normes fabrianes. La seva dilatada vida és rica en tots els gèneres literaris que conrea, en teatre de manera experimental, tant en temes com en tècniques i mirada escènica.

LES CARTES

Amb una lucidesa impressionant, aquesta obra escrita l'any 1899 anticipa l'eclosió del "teatre documental" com a producte de consum escènic.

Una obra mestra, ras i curt, que amb la seva fascinant modernitat mereix ocupar un lloc destacat dins de l'imaginari teatral català.

És un dels textos dramàtics més sorprenents, i no va ser publicat fins un any després de la mort de Caterina Albert. En aquest monòleg presentat com a experiment escènic, una dona anònima mira d'explicar les seves dissorts amb una espontaneïtat narrativa i lingüística que posa en tensió constant els codis de la teatralitat, i anticipa la ironia tragicòmica del teatre rodoredià. *Les cartes* ens mostra una dona infeliç a causa d'una infidelitat del seu marit: en Quel, el marit de la Madrona, té relacions amb una senyora, més gran, veïna seva, que es dedica a llegir les cartes.

Veiem una crítica als homes que es deixen temptar per les dones i també a les dones que llegeixen les cartes, que fan creure a la gent que poden llegir-les i els enganyen i acaben amb matrimonis.

El monòleg és realista, però acaba sent un sàinet, on la ingenuïtat de la protagonista provoca la rialla en l'espectador.